ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΣΣΕ: ΕΠΕΣΕ ΣΤΙΣ 18-11-2014 ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΥΡΑ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΝΤΟΝΙΕΤΣΚ

ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

«Με λένε Θανάση, οι φίλοι με φωνάζουν Φάνια, κατάγομαι από την Κριμαία, είμαι Ρωμιός της Αζοφικής και γεννήθηκα στο Ραζντόλνιε, έξω από το Ντονιέτσκ. Έζησα είκοσι χρόνια στην Ελλάδα κι άφησα πίσω μου τη γυναίκα μου την Ελένη, το γιο μου τον Πέτρο και την κόρη μου την Αφροδίτη. Είμαι 49 ετών, ορίστε η ταυτότητά μου. Δεν πρόκειται να γυρίσω στην Ελλάδα μέχρι να νικήσουμε. Σας περιμένω όλους εδώ για να γιορτάσουμε τη νίκη. Οι δικοί μου διαμαρτυρήθηκαν, γκρίνιαξαν, αλλά ήξεραν ότι δεν μπορώ να αλλάξω την απόφασή μου … Τώρα δεν είναι η ώρα για ουδετερότητα. Τώρα πρέπει να χτυπηθούν οι φασίστες κι οι εγκληματίες κατακέφαλα! » – Θ. Κοσσέ, Ιούλιος 2014

Η Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία εκφράζει τα πιο θερμά της συλληπητήρια στην οικογένεια και τους φίλους του αντιφασίστα αγωνιστή Θανάση Κοσσέ. Στην συνέλευση της Καμπάνιας την Τετάρτη 12 Νοέμβρη μιλήσαμε με το Θανάση μέσω σύνδεσης skype. Δεν ήταν η πρώτη φορά. Ο Θανάσης προσπαθούσε μέσα από τη ζωντανή μαρτυρία του να σπάσει το τείχος της σιωπής και της προπαγάνδας που επιβάλλουν τα καθεστωτικά ελληνικά ΜΜΕ για την κατάσταση στην Ουκρανία. Στην τελαυταία μας συνομιλία τον ενημερώσαμε για τις δράσεις της Καμπάνιας που ετοιμάζαμε

εν όψει Πολυτεχνείου, ήταν χαρούμενος και μας είπε να στείλουμε όλο το υλικό και θα φρόντιζε να υποτιτλιστεί και να παίξει στην τηλεόραση του Ντονιέτσκ. Τον ρωτούσαμε για το ηθικό του λαού και μας έλεγε ότι είναι αποφασισμένοι και ότι παρά την κούραση δε φοβούνται και θα νικήσουν. Κάναμε σχέδια για τα επόμενα βήματα της Καμπάνιας και επέμενε ότι πρέπει να συνεργαστούμε με τους χιλιάδες έλληνες και ελληνίδες που ζουν στο Ντονμπάς. **Η διαδικτυακή σύνδεση δεν ήταν δυστυχώς καλή και ανανεώσαμε το ραντεβού για την επόμενη συνέλευση… Δεν προλάβαμε. Γιατί ο Θανάσης ζούσε κάθε μέρα στο πολεμικό μέτωπο ρισκάροντας τη ζωή του. Και σήμερα θυσιάστηκε στον αγώνα κατά του φασισμού.** Απασχολούνταν στην άτυπη υπηρεσία Τύπου και Προπαγάνδας της Διεθνούς Μπριγάδας και τους τελευταίους μήνες είχε ενταχθεί σε λαϊκή πολιτοφυλακή. Νιώθουμε βαθύτατα συγκινημένοι. Προσπαθούμε να συλλέξουμε πληροφορίες για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σκοτώθηκε. Θα επανέλθουμε με επίσημη δημόσια ανακοίνωση της Καμπάνιας. Το παράδειγμά του θα μας εμπνέει για πάντα.

Δόξα και τιμή στον αγωνιστή! Θάνατος στο φασισμό!

Παραθέτουμε **δημοσίευμα** του δημοσιογράφου Θ. Αυγερινού που συνομίλησε μαζί του το καλοκαίρι απ" όπου προέρχονται και τα πρώτα λόγια του Θανάση που παραθέσαμε στην αρχή.

Μιλάμε με τον **Θανάση Κοσσέ, έναν από τους 90 χιλιάδες ομογενείς της Ανατολικής Ουκρανίας.** Έχει αφιερωθεί στη νίκη της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονιέτσκ και της Νοβορωσίας. Είναι χειμαρρώδης και συνεχώς κάνει «άλματα» στην ιστορία, που έχει σπουδάσει κι ας ασχολήθηκε στην Ελλάδα μόνο με αγροτικές εργασίες. Προς το παρόν απασχολείται στην άτυπη υπηρεσία Τύπου και Προπαγάνδας της Διεθνούς Μπριγάδας, στην οποία συμμετέχουν εθελοντές από τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Αυστρία και φυσικά τη Ρωσία.

«**Θέλουμε να σταματήσουμε το φασισμό και τα καθάρματα, που κυβερνούν τώρα το Κίεβο και σκοτώνουν πρώτα απ' όλους τους αμάχους.** Είναι πολλά τα θύματα μεταξύ των αθώων πολιτών, που δεν στήριξαν την πολιτική αλλαγή στο Κίεβο και δεν συμμετείχαν στις προεδρικές εκλογές-φαρσοκωμωδία του Μαΐου, αλλά επέλεξαν έναν άλλο δρόμο για τις πόλεις και τα χωριά τους, για τις περιοχές του Ντονμπάς, την ανεξαρτησία από το Κίεβο και την ελευθερία μας. Μας εκδικούνται τώρα κλέβοντας το σιτάρι μας ή καίγοντάς το, για να μας καταδικάσουν στην πείνα. Εδώ το στάρι καίγεται, αλλά κανείς στα δυτικά ΜΜΕ δεν τολμά να πει στ' αλήθεια τί συμβαίνει. Πώς είναι δυνατόν να χτυπούν με πυροβολικό και αεροπλάνα σπίτια σε χωριά και πόλεις. Στο Ντονιέτσκ ζουν ένα εκατομμύριο άνθρωποι. Μέχρι προχθές έφυγαν μόνο 70 χιλιάδες προς την κατεύθυνση της Ρωσίας και ειδικά το

Ροστόφ, όπου υπάρχει ο μόνος ανοιχτός διάδρομος διαφυγής. Αν σε πιάσουν οι πιστοί στο Κίεβο Ουκρανοί, σε αναγκάζουν να πας φαντάρος, όποια ηλικία κι αν έχεις».

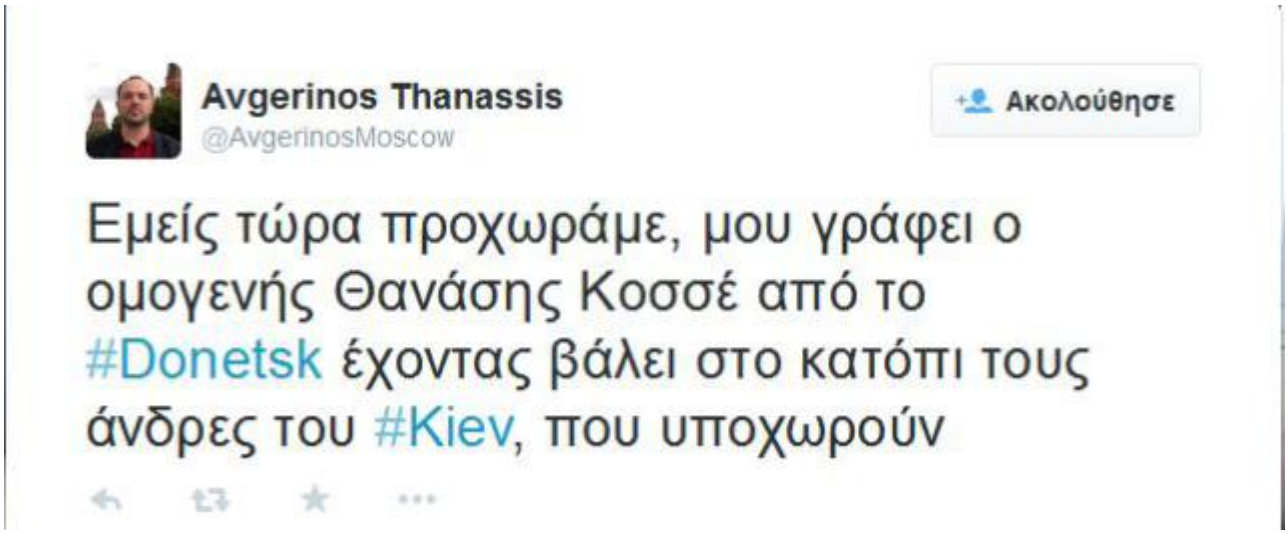
Ο Θανάσης σε κερδίζει λέξη με τη λέξη. Ακόμη κι αν είχες απορίες πώς ένας άνθρωπος αφήνει το σπίτι και την ησυχία του για να μπει στη φωτιά ενός εμφυλίου πολέμου, για τον οποίον αναγκαστικά ακούγονται τα πιο αντιφατικά πράγματα.

«Ήρθα στην Ουκρανία το καλοκαίρι του 2013 για να δω τη μητέρα μου. Πέρασαν οι μήνες και μετά δεν μπορούσα να φύγω. Δεν το σήκωνε η καρδιά μου. Φούντωσε η πολιτική κρίση και κατέλαβαν την εξουσία αυτοί, που είχαν κυνηγηθεί από τους πατεράδες και τους παππούδες μας. **Δεν ζητάμε τίποτα, παρά μόνο να ακουστεί η αλήθεια.** Αυτό πίστεψα ότι θα γινόταν, γι' αυτό και έγραψα στη ρωσόφωνη εφημερίδα της Αθήνας «Ομόνοια». Έπεσα από τα σύννεφα όταν η αρχισυντάκτριά της, μου απάντησε ότι η εφημερίδα είναι κυρίως πολιτιστική και δεν μπορεί να εμπλακεί σε πολιτικά και ιδεολογικά ζητήματα. Αν είναι δυνατόν! Είναι μια εφημερίδα, που διάβαζα. Σκοτώνονται άδικα άνθρωποι και δεν δέχθηκαν ούτε καν να δημοσιεύσουν την άποψή μου. Ας έλεγαν ό,τι άλλο ήθελαν. Ας προσκαλούσαν να γράψει οποιοσδήποτε. Εγώ όμως ειμαι εδώ και βλέπω την ιστορία να εξελίσσεται μπροστά στα μάτια μου. Το ίδιο κάνει και η Μαργαρίτα από την Γερμανία, που ήρθε με σκοπό να συμφιλιώσει τους ορθόδοξους αδελφούς της. Ο πόλεμος και η εθνοκάθαρση δεν μπορεί ποτέ να είναι η λύση και μάλιστα να ονομάζουν αυτό το πράγμα δημοκρατία και ευρωπαϊκή πρόοδο. Είναι άδικο αυτό, πρώτα απ' όλα για τους ίδιους τους Ευρωπαίους».

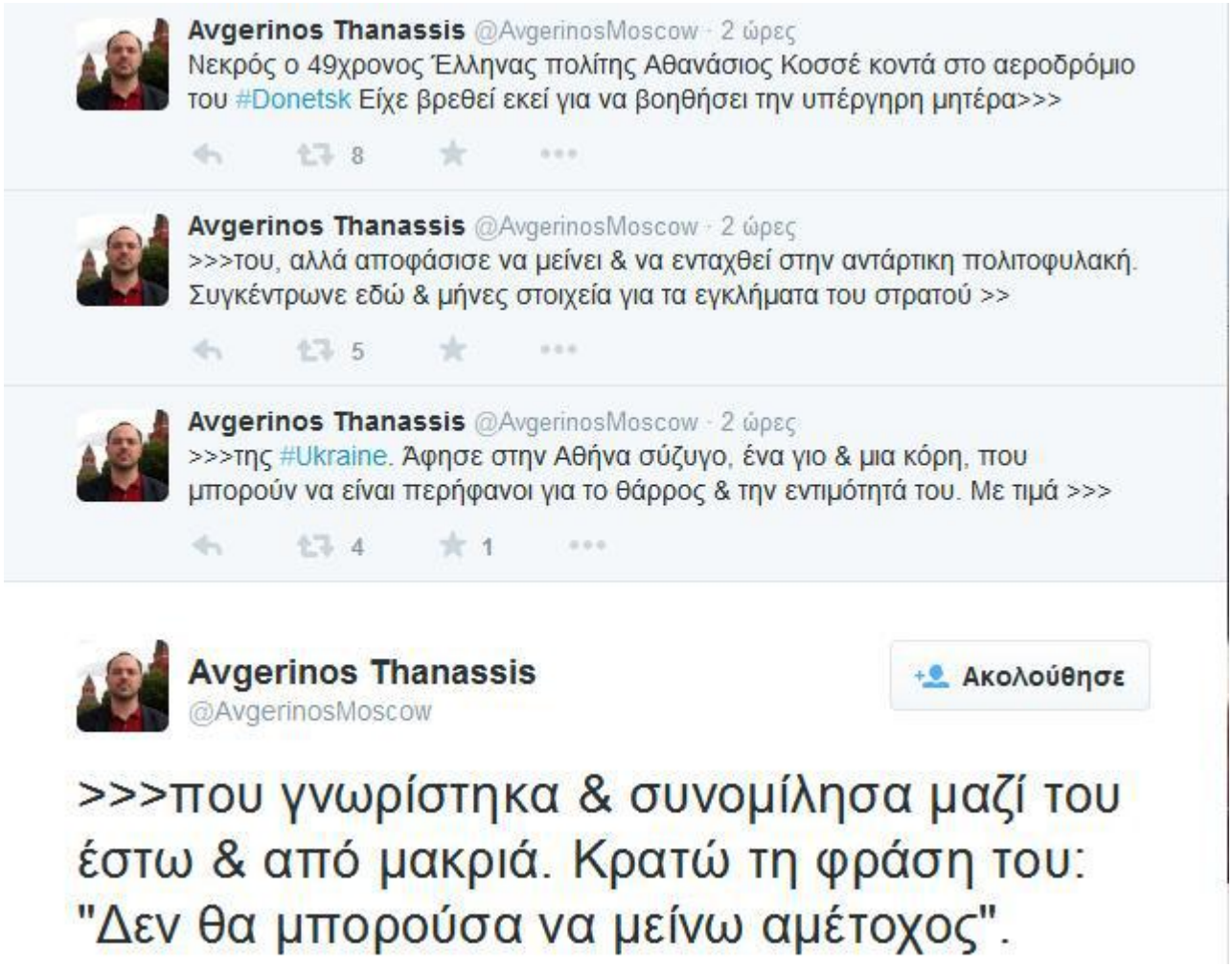
Οι στιγμές, που περνούν οι αντάρτες της Ανατολικής Ουκρανίας είναι δραματικές. Οι ουκρανικές δυνάμεις έχουν περικυκλώσει το Ντονιέτσκ και το Λουγκάνσκ και σφίγγουν διαρκώς τον κλοιό γύρω τους. Γυναικόπαιδα και ηλικιωμένοι, όσοι προλαβαίνουν, τρέχουν να σωθούν. Πολλοί από αυτούς προς την ιστορική πατρίδα του Θ.Κοσσέ, την Κριμαία.

> ***«Δεν έχω αυταπάτες. Καταλαβαίνω ότι στο κύμα της εξέγερσης ανεβαίνουν και ανθρωπάκια, που θέλουν να καταλάβουν θέσεις κι αξιώματα. Αλλά αυτό δεν είναι επαρκής λόγος για να τηρήσεις ουδέτερη στάση. Γι' αυτό και τις επόμενες μέρες μπορεί να αφήσω λίγο στην άκρη τη «δημοσιογραφική» δουλειά και να πιάσω το όπλο. Ζήτησα και με πήραν στις στρατιωτικές μονάδες της Δημοκρατίας μας, που είναι υπό διαμόρφωση. Τώρα δεν είναι η ώρα για ουδετερότητα. Τώρα πρέπει να χτυπηθούν οι φασίστες κι οι εγκληματίες κατακέφαλα!»***

Ακολουθούν δύο tweets του Θ. Αυγερινού. Το πρώτο είναι από τις 27 Αυγούστου τη στιγμή της νικηφόρας προέλασης των λαϊκών πολιτοφυλακών.

Το δεύτερο είναι δυστυχώς σημερινό και επιβεβαιώνει την τραγική είδηση:

Πηγή: **Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία**